

Arrest

nr. 274 745 van 29 juni 2022
in de zaken RvV X en X / XI

In zake: 1. X
2. X

Beiden wettelijk vertegenwoordigd door de ouders X en X die eveneens in eigen naam optreden

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn en die beiden wettelijk vertegenwoordigd zijn door hun ouders X en X die eveneens in eigen naam optreden, op 11 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 17 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat S. COPINSCHI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Op 11 juli 2019 dienen de ouders van de minderjarige verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van hun minderjarige kinderen. Op 19 december 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek daar verzoekende partijen reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, zijnde Griekenland. Bij arrest nr. X van 31 maart 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tegen voormelde beslissingen van 19 december 2019.

1.2. Op 2 juli 2020 dienen de minderjarige verzoekende partijen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Gelet op hun jonge leeftijd werden de persoonlijke onderhouden gehouden met de vader op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 augustus 2021.

1.3. Op 30 september 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je bent geboren op (...)2015. Je bent aldus minderjarig. Jouw vader verklaarde dat jij over de Syrische nationaliteit beschikt. Jouw ouders, A. A. A. R. ((...)) en O. A. ((...)), verblijven net als jouw jongere zus, O.T.((...)), in België.

Op 11 juli 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden ze dat jullie Syrië verlaten hebben in november 2016. Jullie kwamen in Griekenland aan op 18 februari 2017. Jullie dienden er een verzoek om internationale bescherming in en op 5 juli 2018 verkregen jullie een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Op 7 juli 2019 reisden jullie vanuit Griekenland naar België waar jouw ouders vier dagen later een verzoek om internationale indienden. Jouw ouders verklaarden in Griekenland geen toekomst te kunnen opbouwen wegens een gebrek aan mogelijkheden tot integratie, een gebrek aan medische zorg en een gebrek aan scholing voor hun kinderen. Het eerste verzoek om internationale bescherming van jouw ouders werd niet-ontvankelijk verklaard op 19 december 2019. Jouw ouders dienden beroep in tegen deze beslissing. In arrest nr. 234 723 van 31 maart 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing van het CGVS.

Op 2 juli 2020 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in, alsook in naam van jouw zus. Jouw vader verklaarde dat jij in Griekenland niet naar school kon gaan. Hij voegde toe dat jij getraumatiseerd bent omwille van de oorlog in Syrië. Jij vertelde aan jouw vader dat je in België vrienden hebt en je hier medisch opgevolgd wordt, wat in Griekenland niet gebeurde. Jouw vader stelt dat jij twee keer naar een psycholoog bent geweest en jij op 31 augustus opnieuw een afspraak had. Jouw vader stelt dat jij psychologische opvolging nodig hebt en je die in Griekenland niet kan krijgen. Daarnaast hekelt jouw vader de gebrekkige mogelijkheden tot inburgering en het gebrek aan voedsel dat jullie ter beschikking hadden in Griekenland.

Ter staving van jouw verzoek legt jouw vader volgende documenten neer: jullie familieboekje, een brief uit Griekenland betreffende jouw scholing, een attest van jouw scholing in België en een attest van de psycholoog aangaande jouw moeder. Na het persoonlijk onderhoud stuurde jouw advocaat een e-mail met als toevoeging het rapport "Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce", uitgegeven door Nansen in december 2019.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw ouders opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met jouw advocaat. Jouw vader, O. A. legde het persoonlijk onderhoud in jouw naam af.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en de verklaringen van jouw vader op het Commissariaatgeneraal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is (cfr. blauwe map). Jouw vader verwijst in jouw hoofde namelijk naar het gebrek aan mogelijkheden tot inburgering, het gebrek aan scholing en het gebrek aan medische opvolging in Griekenland (CGVS 2010619, p. 4-5). Al deze elementen hebben jouw ouders reeds aangehaald in hun eigen verzoek (CGVS 19/18419B, p. 8; CGVS 19/18419, p. 15). Er werden aldus geen elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op door jouw ouders reeds afgelegde verklaringen. Met betrekking tot jouw psychologische problemen dient te worden opgemerkt dat er geen enkel document werd neergelegd ter staving hiervan. Jouw vader werd hier uitdrukkelijk naar gevraagd en jouw advocaat stelde dat zij een attest van opvolging zou doorsturen (CGVS 2010619, p. 6). Tot op heden heeft het CGVS echter geen enkel attest ter staving van jouw psychologische problemen ontvangen.

De overige door jouw vader neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Het familieboekje heeft enkel betrekking op jullie familiesamenstelling. De brief (in het Arabisch) dd. 19.10.2018 blijkt een niet-officiële vertaling te zijn waarin wordt gesteld dat A. O. niet kan worden ingeschreven omdat er geen vrije plaatsen meer beschikbaar zijn. Verder worden in deze brief suggesties gegeven hoe hij wel kan worden ingeschreven, met name door de registratie zelf te betalen of door middel van registratie in de kinderopvang van één van de kampen in de buurt van Athene. Deze brief toont aldus niet aan dat het voor jou onmogelijk was om in Griekenland naar school te gaan. Het attest van de psycholoog dat door jouw advocaat werd overgemaakt op 25 augustus 2021 heeft geen betrekking op jou en stelt enkel dat jouw mama twee keer op consultatie is geweest in augustus 2020, waarna de opvolging werd stopgezet. De schoolattesten uit België hebben geen betrekking op jouw situatie in Griekenland.

Jouw advocaat beperkt zich in haar e-mail dd. 24 augustus 2021 hoofdzakelijk tot het op algemene en uitgebreide wijze verwijzen naar het als bijlage aan haar e-mail gevoegde rapport van Nansen uit december 2019 omtrent inzonderheid de situatie van personen die internationale bescherming vragen dan wel hebben verkregen in Griekenland. Hoewel de bron, die in de door jouw advocaat gestuurde e-mail wordt geciteerd en wordt bijgevoegd, getuigt van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijven jij en jouw ouders in gebreke om aan te tonen dat jullie levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Er dient te worden benadrukt dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat jij in Griekenland, waar je internationale bescherming werd toegekend, buiten de wil van jouw ouders en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen, gelet ook op de vaststellingen over de persoonlijke omstandigheden van de leden van jouw gezin (cfr. blauwe map). Dergelijke algemene (landen)informatie volstaat op zich niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Met betrekking tot het geciteerde arrest dd. 21 januari 2021 door een Duitse regionale rechtbank in Münster, wijst het CGVS er vooreerst op dat precedentwerking niet wordt aanvaardt in het Belgische recht. De rechtspraak betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent geboren op (...).2018 in Athene, Griekenland. Je bent aldus minderjarig. Jouw vader verklaarde dat jij over de Syrische nationaliteit beschikt. Jouw ouders, A. A. R. ((...)) en O. A. ((...)), verblijven net als jouw jongere broer, O. A. ((...)), in België.

Op 11 juli 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden ze dat jullie Syrië verlaten hebben in november 2016. Jullie kwamen in Griekenland aan op 18 februari 2017. Jullie dienden er een verzoek om internationale bescherming in en op 5 juli 2018 verkregen jullie een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Op 7 juli 2019 reisden jullie vanuit Griekenland naar België waar jouw ouders vier dagen later een verzoek om internationale bescherming indienden. Jouw ouders verklaarden geen toekomst te kunnen opbouwen in Griekenland wegens een gebrek aan mogelijkheden tot integratie, een gebrek aan medische zorg en een gebrek aan scholing voor hun kinderen. Het eerste verzoek om internationale bescherming van jouw ouders werd niet-ontvankelijk verklaart op 19 december 2019. Jouw ouders dienden beroep in tegen deze beslissing. In arrest nr. 234 723 van 31 maart 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing van het CGVS.

Op 2 juli 2020 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in, alsook in naam van jouw broer. Jouw vader verklaarde dat jij in Griekenland niet naar school zou kunnen gaan. Hij voegde toe dat jij geen vaccins hebt gekregen in Griekenland. Daarnaast hekelt jouw vader de gebrekkige mogelijkheden tot inburgering, het gebrek aan voedsel en het gebrek aan medische zorgen in Griekenland.

Ter staving van jouw verzoek legt jouw vader volgende documenten neer: jouw geboortecertificaat, een brief uit Griekenland betreffende de scholing van jouw broer, een attest aangaande jouw scholing in België en een attest van de psycholoog aangaande jouw moeder. Na het persoonlijk onderhoud stuurde jouw advocaat een e-mail met als toevoeging het rapport "Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce", uitgegeven door Nansen in december 2019.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw ouders opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met jouw advocaat. Jouw vader, O. A., legde het persoonlijk onderhoud in jouw naam af.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en de verklaringen van jouw vader op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is (cfr. blauwe map). Jouw vader verwijst in jouw hoofde namelijk naar het gebrek aan mogelijkheden tot inburgering, het gebrek aan scholing en het gebrek aan medische opvolging in Griekenland (CGVS 2010619, p. 3-5). Al deze elementen hebben jouw ouders reeds aangehaald in hun eigen verzoeken (CGVS 19/18419B, p. 8; CGVS 19/18419, p. 15). Er werden aldus geen elementen aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op door jouw ouders reeds afgelegde verklaringen.

De overige door jouw vader neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. De brief (in het Arabisch) dd. 19.10.2018 blijkt een niet-officiële vertaling te zijn waarin wordt gesteld dat jouw broer A. O. niet kan worden ingeschreven omdat er geen vrije plaatsen meer beschikbaar zijn. Verder worden in deze brief suggesties gegeven hoe hij wel kan worden ingeschreven, met name door de registratie zelf te betalen of door middel van registratie in de kinderopvang van één van de kampen in de buurt van Athene. Deze brief toont aldus niet aan dat het voor jou en jouw broer

onmogelijk zou zijn om in Griekenland naar school te gaan. Het attest van de psycholoog dat door jouw advocaat werd overgemaakt op 25 augustus 2021 heeft geen betrekking op jou en stelt enkel dat jouw mama twee keer op consultatie is geweest in augustus 2020, waarna de opvolging werd stopgezet. Het familieboekje heeft enkel betrekking op jullie familiesamenstelling. De brief omtrent jouw scholing in België heeft geen betrekking op jouw situatie in Griekenland.

Jouw advocaat beperkt zich in haar e-mail dd. 24 augustus 2021 hoofdzakelijk tot het op algemene en uitgebreide wijze verwijzen naar het als bijlage aan haar e-mail gevoegde rapport van Nansen uit december 2019 omtrent inzonderheid de situatie van personen die internationale bescherming vragen dan wel hebben verkregen in Griekenland. Hoewel de bron, die in de door jouw advocaat gestuurde e-mail wordt geciteerd en wordt bijgevoegd, getuigt van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijven jij en jouw ouders in gebreke om aan te tonen dat jullie levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen. Er dient te worden benadrukt dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat jij in Griekenland, waar je internationale bescherming werd toegekend, buiten de wil van jouw ouders en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen, gelet ook op de vaststellingen over de persoonlijke omstandigheden van de leden van jouw gezin (cfr. blauwe map). Dergelijke algemene (landen)informatie volstaat op zich niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Met betrekking tot het geciteerde arrest dd. 21 januari 2021 door een Duitse regionale rechtbank in Münster, wijst het CGVS er vooreerst op dat precedentwerking niet wordt aanvaardt in het Belgische recht. De rechtspraak betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 266 736, is de broer van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 266 738. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van tweede verzoekende partij wordt het enig middel uit het verzoekschrift van eerste verzoekende partij quasi integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van:

“- Artikels 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2, § 1ste en 62 van de wet van 15 december 1980 op het grondgebied van de toegang, het verblijf, vestiging en verwijdering van buitenlanders,

- Artikel 1ste van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951,

- Artikel 3 van het EVRM,

- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

- Artikel 33, § 2, d) van de richtlijn “procedures” (Richtlijn 2013/32 / EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming),

- Artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, het beginsel van toereikende redenen voor administratieve beslissingen,
- het evenredigheidsbeginsel,
- kennelijke beoordelingsfout,
- houdt geen rekening met recente informatie betreffende het land van herkomst;
- beginsel van behoorlijk bestuur,
- het principe volgens welke het bestuursorgaan bij de vaststelling rekening moet houden met alle relevante elementen van de zaak,
- de aan de besluiten van de Raad van State gehechte bevoegdheid van gewijsde,
- de beginselen vervat in het arrest van het HvJ-EU van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C- 319/7 en C-438/17 (Grote kamer)".

Verzoekende partijen wijzen op het Nansen-rapport van 9 december 2019 en benadrukken de problematische toegang tot de gezondheidszorg, te meer gelet op de Covid-19 crisis. Zij menen dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met voormeld rapport en betogen dat verwerende partij naliet te specificeren om welke redenen zij:

- van mening is, dat deze algemene informatie op zich niet voldoende is om te concluderen, dat de door de Griekse autoriteiten geboden bescherming niet langer voldoende of doeltreffend zou zijn;
- van oordeel is, dat de minderjarige verzoekende partijen en de ouders niet aantonen, dat hun levensomstandigheden in Griekenland de drempel van ernst bereiken, die nodig is om het vermoeden van eerbiediging van hun grondrechten (in Griekenland) en het bestaan, hunnerzijds, van effectieve bescherming in Griekenland teniet te doen.

Er wordt nog aangevoerd dat het vaststaat dat het CGVS, in het bezit van de objectieve informatie, de verzoeken om internationale bescherming uiterst voorzichtig moest onderzoeken, zowel gezien de zeer jonge leeftijd van de minderjarige verzoekende partijen als de bijzondere kwetsbaarheid met betrekking tot de wereldwijde gezondheids crisis.

Verzoekende partijen gaan tevens in op de toegang tot het onderwijs, de afgifte van verlenging van de verblijfsvergunningen, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot huisvesting en op families met kinderen in Griekenland.

Voorts moet volgens verzoekende partijen worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voorbij is gegaan aan de reikwijdte en het gezag van gewijsde van de uitspraken van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij wordt gewezen op de arresten nrs. 211 220 en 259 490.

Er wordt betoogd dat gezien de uiterst recente objectieve informatie wat betreft de situatie van personen, die internationale bescherming genieten in Griekenland en als gevolg van de wereldwijde gezondheids crisis veroorzaakt door COVID 19, het de taak van het Commissariaat-generaal was om een uiterst zorgvuldige beoordeling te maken van de bepalingen vervat in artikel 57/6, § 3, paragraaf 1, 6° van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt in de verzoekschriften aangehaald dat de ouders van de verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming reeds hadden aangegeven dat ze op een verlaten school moesten blijven zonder te kunnen genieten van de minimale sanitaire voorzieningen, omstandigheden waarvan het bestaan des te meer momenteel noodzakelijk is (dit vanwege de wereldwijde gezondheids crisis veroorzaakt door COVID-19) en dat ze eveneens hebben gewezen op de materiële als financiële onmogelijkheid om fatsoenlijke huisvesting te vinden, dat ze geen enkel inkomen hadden, geen enkele financiële steun ontvingen van de relevante Griekse autoriteiten en dat ze voedsel en kinderverzorgingsproducten kregen via een kerk.

Verzoekende partijen wijzen ook op de zaak C-483/20 van het Hof van Justitie alsook op verschillende vonnissen die door de rechtbanken van de lidstaten van de Europese Unie in vergelijkbare gevallen zijn uitgesproken met voorbeelden uit Duitsland en Nederland.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat in de verzoekschriften wordt gewezen op de bijzondere kwetsbaarheid van de minderjarige verzoekende partijen waarbij naast de jonge leeftijd wordt gewezen op de psychologische problematiek en opvolging van eerste verzoekende partij. Er wordt gesteld dat de psychologische toestand van eerste verzoekende partij een indicator is van een verhoogde kwetsbaarheid.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen volgende stukken toe ter staving van hun verzoekschriften:

- Nansen-rapport van 9 december 2019;
- medisch getuigschrift van 6 oktober 2021 inzake een psychologische opvolging met betrekking tot eerste verzoekende partij;
- persbericht van het Hof van Justitie van de Europese Unie nr. 167/21 van 30 september 2021.

3.2.2. Op 27 mei 2022 leggen verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- psychiatrisch attest van 21 april 2022 met betrekking tot de vader van de minderjarige verzoekende partijen;
- medisch getuigschrift van 29 april 2022 inzake een psychologische opvolging met betrekking tot de vader van de minderjarige verzoekende partijen.

3.2.3. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet op 20 juni 2022 nog een aanvullende nota neer waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- medisch getuigschrift van 29 april 2022 inzake een psychologische opvolging en een psychiatrisch attest van 21 april 2022 met betrekking tot de vader van de minderjarige verzoekende partijen;
- een aanbevelingsbrief uitgaande van het OCMW;
- Verklaring en getuigenis uitgaande van een lerares van de school van de minderjarige eerste verzoekende partij;
- getuigenverklaring van een andere lerares;
- medisch getuigschrift van 6 oktober 2021 inzake een psychologische opvolging met betrekking tot eerste verzoekende partij.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De bestreden beslissingen zijn genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.2. In de bestreden beslissingen wordt er correct op gewezen dat de ouders van de minderjarige verzoekende partijen op 11 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in België hebben ingediend die gelet op artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partijen als vergezellende minderjarigen werd ingediend.

Er wordt in de bestreden beslissingen verder geduïd dat de ouders van de minderjarige verzoekende partijen verklaarden in Griekenland geen toekomst te kunnen opbouwen wegens een gebrek aan mogelijkheden tot integratie, een gebrek aan medische zorg en een gebrek aan scholing voor de kinderen. Op 19 december 2019 werden voormelde verzoeken om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat zij reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Griekenland, de een internationale beschermingsstatus hadden verkregen. Het beroep ingediend tegen de beslissingen van 19 december 2019 werd op 31 maart 2020 door de Raad verworpen bij arrest nr. 234 723.

In het kader van de huidige verzoeken van de minderjarige kinderen werd door hun vader verklaard dat de kinderen in Griekenland niet naar school kunnen gaan; dat eerste verzoekende partij is getraumatiseerd omwille van de oorlog in Syrië en hier in België medisch wordt opgevolgd hetgeen in Griekenland niet gebeurde waarbij werd gewezen op de nood aan psychologische opvolging die in Griekenland niet verkregen kan worden; dat tweede verzoekende partij geen vaccins heeft gekregen in Griekenland en werd ten slotte gewezen op de gebrekkige mogelijkheden tot inburgering, het gebrek aan voedsel en het gebrek aan medische zorgen in Griekenland.

Ter staving van de huidige verzoeken werden volgende documenten neergelegd: een familieboekje, een brief uit Griekenland inzake de scholing van eerste verzoekende partij, attesten van scholing in België, een psychologisch attest met betrekking tot de moeder van de minderjarige verzoekende partijen en na het persoonlijk onderhoud een Nansen-rapport van december 2019.

In de bestreden beslissingen wordt geoordeeld dat uit de administratieve dossiers en de verklaringen van de vader op het CGVS blijkt dat de verzoeken om internationale bescherming van de minderjarige kinderen hoofdzakelijk berusten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is.

Waar wordt gewezen op het gebrek aan mogelijkheden tot inburgering, het gebrek aan scholing en het gebrek aan medische opvolging in Griekenland wordt door de commissaris-generaal gemotiveerd dat deze elementen reeds werden aangehaald door de ouders in hun eigen verzoek zodat er thans geen elementen worden aangebracht die een nieuw licht konden werpen op door de ouders reeds afgelegde verklaringen.

Met betrekking tot de psychologische problemen van eerste verzoekende partij wordt door de commissaris-generaal louter opgemerkt dat er geen enkel document werd neergelegd ter staving hiervan.

De Raad dient evenwel vast te stellen dat thans aan de voorliggende verzoekschriften een medisch getuigschrift van 6 oktober 2021 werd toegevoegd inzake een psychologische opvolging met betrekking tot eerste verzoekende partij, opgesteld door een psychotherapeute. Hierin wordt gewag gemaakt van wekelijkse raadplegingen sinds 31 augustus en van “une insécurité psychologique importante” waarbij de psychotherapeute oordeelt dat een nauwe psychologische opvolging noodzakelijk is.

Verwerende partij betwist noch de inhoud van voormeld attest noch de psychologische problematiek van eerste verzoekende partij an sich.

Er wordt in casu door verwerende partij evenmin betwist dat de geattesteerde psychologische problematiek in hoofde van eerste verzoekende partij niet eerder voorlag in de procedures met betrekking tot de ouders. De Raad moet evenwel herhalen dat het gegeven dat door een minderjarige eigen feiten worden aangehaald op zich niet volstaat. Het komt er dus op aan te beoordelen of deze feiten van dien aard zijn dat zij “een apart verzoek rechtvaardigen”.

In zoverre verwerende partij van oordeel is dat niet wordt aangetoond dat eerste verzoekende partij met haar psychologische problemen geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland, wordt op het volgende gewezen.

De Raad merkt in dit verband op dat in de verzoekschriften wordt gewezen op landeninformatie die betrekking heeft op de situatie van statushouders in Griekenland waarin onder meer de hindernissen bij toegang tot de gezondheidszorg worden aangekaart. Zelfs aangenomen dat de aangehaalde algemene informatie op zich niet volstaat om vast te stellen dat elke statushouder in Griekenland het risico loopt op een schending van artikel 4 van het Handvest, kan niet worden ontkend dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid, werkloosheid en allerhande belemmeringen met betrekking tot het bekomen van sociale voordelen en de toegang tot gezondheidszorg.

Daargelaten de vraag of en in welke mate thans (nog) kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel (en er kan van worden uitgegaan dat de levensomstandigheden die statushouders bij een terugkeer naar Griekenland te verduren krijgen niet de bijzondere hoge drempel van zwaarwegendheid van het arrest Ibrahim van het Hof van Justitie bereiken), acht de Raad een verder en gedegen onderzoek aangewezen van de situatie van de minderjarige verzoekende partijen in de context van de beoordeling of er “eigen feiten” werden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, rekening houdend met hun situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en met de toegang tot de Griekse gezondheidszorg in het licht van de actuele landeninformatie.

Een nader onderzoek is immers aangewezen gelet op de moeilijke situatie voor (verzoekers om en) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en gezien het kwetsbaar profiel van eerste verzoekende partij en zijn gezin zijnde een gezin met twee jonge kinderen, waarbij het Commissariaat-generaal op zich niet betwist dat eerste verzoekende partij te kampen heeft met psychologische

problemen die thans voor het eerst werden aangekaart en tevens niet betwist dat bij aanvullende nota's ook een psychologische problematiek in hoofde van de vader van de minderjarige verzoekende partijen wordt aangekaart.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in de verzoekschriften aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 september 2021 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU